

beskæftigelsesprojekt, idet det ikke er hensigten at ændre (amts)kommunernes nuværende muligheder for – uden statsstøtte – at producere til eget forbrug. Finansieres arbejdet helt eller delvist efter L. 488 om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommer og amtskommuner, vil arbejdet også være omfattet af loven om jobskabelse.

Til § 6

Til stk. 1

Det er arbejdsmarkedsnævnet, der i almindelighed har den endelige administrative afgørelse, medmindre landsarbejdsnævnet eller arbejdsministeren kommer ind i sagen efter henholdsvis §§ 8 og 10.

Ved afgørelsen af, om der kan ydes støtte, bør nævnet vurdere, hvorvidt de arbejdspladser, som der søges støtte til, vil passe ind i den eksisterende erhvervsstruktur i regionen og i denne forbindelse lægge særlig vægt på aktiviteter, der involverer et samarbejde med en eller flere private virksomheder.

Ligeledes bør nævnene tage hensyn til i hvilket omfang, den aktivitet, der foreslås, vil tiltrække arbejdskraft i overensstemmelse med den regionale fordeling af ledigheden. Aktiviteter, der er egnede til beskæftigelse af kvindelig arbejdskraft, bør således prioriteres højt.

Arbejdsmarkedsnævnene bør i øvrigt være opmærksomme på eventuelle muligheder for misbrug af ordningen på områder, hvor behovet for arbejdskraft traditionelt er svingende på grund af sæsonbetonet arbejde.

Nævnet kan henlægge behandlingen af ansøgninger om støtte til et underudvalg.

Ved de ansøgninger om støtte til jobskabelse i den private sektor, hvor ansøgningens imødekommeelse skønnes at ville medføre afledede økonomiske konsekvenser for det offentlige, f.eks. i form af tilskud til fritidsaktiviteter eller lignende, bør den pågældende (amts)kommune have lejlighed til at udtale sig om ansøgningen.

Til stk. 2

Det er en kommunalretlig grundsætning, at kommunerne ikke må beskæftige sig med almindelig *produktion med henblik på afsætning* eller levering af tjenesteydelser, herunder yde støtte til det private erhvervsliv, medmindre der er speciel lovhjemmel eller foreligger en særlig kommunal interesse. Denne regel skal sikre, dels at kommunerne ikke skaber konkurrenceforvriddning ved aktiviteter,

der alene hører hjemme i det private erhvervs regie, dels at kommunerne ikke beskæftiger sig med områder, hvor de ikke er tilstrækkelig kompetente. Det ligger derimod inden for kommunernes kompetence i dag (kommunalfuldmagten) at producere til eget forbrug, f.eks. gennem egen håndværksafdeling, kørselsafdeling og vaskeri.

Med L. 488 om ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger i kommuner og amtskommuner, jfr. lovbekendtgørelse nr. 351 af 24. juli 1980, blev der givet adgang for kommunerne til at beskæftige unge arbejdsløse ved utraditionelle projekter (genbrug, alternativ energi m.v.), også selv om der ikke er tale om produktion til kommunernes eget forbrug, men om afsætning til andre, hvis afsætning er en nødvendig følge af produktionen. Der henvises til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 844 den 2. marts 1979 (folketingets forhandlinger 1979, sp. 10086 – 88) og spørgsmål nr. 247 den 3. december 1980 (folketingets forhandlinger 1980, sp. 3522 – 24).

Formålet med forslaget § 6, stk. 2 er at udvide kommunernes og amtskommunernes muligheder for at fremme beskæftigelsen gennem en øget adgang til produktion med henblik på afsætning. Det er ikke hensigten at ændre (amts)kommunernes nuværende muligheder for – uden statsstøtte – at producere til eget brug.

Lovforslaget indeholder ikke begrænsninger med hensyn til hvilken produktion, der må sættes igang med henblik på afsætning. Ved produktion forstås både produktion af varer og tjenesteydelser, og ved afsætning forstås levering af sådan produktion til såvel private virksomheder og forbrugere som andre offentlige myndigheder. I tvivlstilfælde skal der lægges vægt på, om den produktion, det drejer sig om, sædvanligvis købes hos eksisterende producenter. Kommuner og amtskommuner vil herefter kunne igangsætte sådanne aktiviteter under forudsætning af, at betingelserne i § 4 er opfyldt, og at arbejdsmarkedsnævnets, landsarbejdsnævnets eller arbejdsministerens godkendelse foreligger, jfr. §§ 6, 8 og 10. Det vil være de nævnte organers opgaver at sikre, at aktiviteterne ikke har en væsentlig negativ indflydelse på ordinære arbejdspladser, herunder på produktion til afsætning uden for nævnsområdet, jfr. også bemærkningerne til § 8. Samtidig skal forslaget sikre, at eventuelle udvidelser i (amts)kommunernes aktiviteter som følge af jobskabelsesloven så vidt muligt udføres af eller i samarbejde med private virksomheder.

(Amts)kommunerne bør ved iværksættelse af jobskabelsesarbejder med produktion til afsætning